

Tisztelt Támogatónk!

Remélem, hogy szeretteivel együtt jól vannak! Kívánom, hogy az életünkhöz hozzátartozó terhek, gondok között is örömmel és békeséggel teljenek napjai!

Ezúton is tisztelettel köszönöm meg támogatását, szeretetét! Köszönjük a szeretettel küldött adományokat, amelyekkel Ön lehetővé teszi a betegek közötti gyógyító, rehabilitáló, felvilágosító, támogató munkát! A köszönő visszajelzések tanúsítják, hogy mind Bangladesben, mind Kongóban, Indiában, Mianmarban mennyire sokat jelent a Magyarországról is kapott segítség betegeink, munkatársaink számára!

Május elején hagyományosan az édesanyákat/nagymamákat köszöntöttük. Hűségük, helytállásuk, áldozatos szeretetük meghatározza és kíséri egész életünket. Nagy öröm, ha valaki még együtt lehet édesanyjával. Csendes emlékezés azoknak, akik már csak a sírra tehetik virágaikat.

Tisztelt Támogatónk! A leprabetegek világában az édesanyáknak a legtöbbször kegyetlen a sorsuk. Az ősi tudatlanság miatt ma is úgy bánnak velük férjeik, családtagjaik, ahogyan évezredekkel ezelőtt! Amikor gyanús jelek alapján felmerül a leprabetegség, netán azt meg is állapítják már róluk: igen sok esetben a férj, családtagok, rokonok első reakciója az, hogy az asszonyt kirekesztik a családból! Nem számít ilyenkor semmi, hanem az ősi viselkedésmód lép életbe: a leprabeteg nem maradhat otthon!

Ez történt a nepáli Parbati Bista-val is. Ezt vallja sorsáról:

“Tíz évvel ezelőtt állapították meg a leprabetegségemet. Akkor kezdtem gyanút fogni, amikor a bőrömön foltok jelentek meg és a kezem elgyengült. Rettegtem ezektől a jelektől. Mivel egy eldugott kis faluban lakunk, az emberek kiközösítették maguk közül. Sőt még a bátyámat is rá tudták venni arra, hogy tagadjon meg! Azt mondták, hogy tovább nem maradhatok otthon. Minden tárgyat, a tányéromat is, elkülönítették a többiekétől. Engem magamat is kirekesztettek, és teljesen kiközösítették maguk közül.”

Ennek fájdalmát, súlyát, bélyegét mi el sem tudjuk képzelni. Gyakran egyedül, még gyakrabban azonban kicsi gyermekével együtt kergetik el az édesanyját, aki ettől kezdve teljesen kiszolgáltatottan próbál küzdeni megmaradása érdekében. Megrendítő élettörténeteiket hallva feljajdul az ember: hogyan lehetséges ez a 2020-as években is?

Parbati így folytatja:

„Az életem drámaian átalakult. Amikor először érkeztem az Anandaban kórházba, nagyon jó ellátásban volt részem. Megtanítottak írni és olvasni is. Sőt kötni is! Kötéseimet el tudom adni, szívesen veszik az emberek a sálakat, szatyrokat tőlem.

Mindazoknak, akik segítettek rajtam, ezúton is szeretném megköszönni a jószágukat. Áldást kérek rájuk. Köszönöm szépen!” – osztotta meg röviden a nepáli Parbati Bista az élettörténetét.

A Lepramisszió gondoskodásának köszönhetően Parbati élete rendeződhetett. Sok-sok hasonló asszony azonban még reménykedve várja a segítséget! Számukra nemcsak a leprabetegség megállapítása és a gyógyítás a fontos, hanem lelkük fájdalmának enyhítése is!

Misszióink munkatársai mindezt nem tudnák Támogatóink segítségével végezni! Szeretettel kérjük segítségét ahhoz, hogy Parbatihoz hasonlóan sok szenvedő leprabeteg asszony számára tudjunk gyógyítást, vigasztalást és mosolyt ajándékozni! Köszönjük!

Isten áldja meg életét, családját, szeretteit! Tisztelettel és szeretettel:

Budapest, 2025. május

Riskóné Fazekas Márta igazgató

Tisztelettel és szeretettel hívjuk és várjuk kedves Támogatóinkat, Munkatársainkat, minden Érdeklődőt 2025. május 31-én, szombaton 10 órára tavaszi műsoros délelőttünkre! A műsorban képes előadásokkal mutatjuk be kongói, indiai, mianmari, bangladesi tevékenységünket. Ismeretterjesztő előadás, versek, énekek színesítik az együttlétet. Utána szeretettel meghívjuk és várjuk szendvics-ebédre. Vége kb. 13:30 órakor.

Helyszínül a Bp. X. Kerepesi úton, a 69. szám alatt található Rákosfalvai Református Templom szívélyesen bocsátotta rendelkezésünkre alsó termét, amit ezúton is hálásan köszönünk! (Megközelíthető az Őrs vezértől 67-es vagy 45-ös busszal, melyek a Gépmadár utcai megállónál a templom előtt állnak meg, illetve Hévvél egy megálló Rákosfalváig, onnan gyalog kicsit visszafelé. Vagy gyalog, az Árkád bal oldala mentén végig a járdán.)

Kérjük, hogy adója 1%-ával is támogassa munkánkat:

ALAPÍTVÁNY A LEPRAMISSZIÓÉRT

19342911-1-42

Köszönjük!